

Jaarthema 2009-2010: Wet en Genade

7 - Gods vrijgevigheid zorgt voor veel vrucht

Terugblik...

De kerk kent geen vakantie. Toch sluiten we vandaag wel weer een seizoen af. Daarin is veel gebeurd wat ons diep heeft geraakt, in het kerkelijk én persoonlijk leven. Die gebeurtenissen zijn voor ons als gemeente meteen ook de proef op de som ten aanzien van het jaarthema: staan we nog steeds onder de wet of leven we onder de genade? Juist moeilijke omstandigheden willen je hierin verder brengen (de les van de vlinder).

Vrijgevigheid van God

'Je kunt helemaal niets'. Met dat idee zijn velen in de kerk vertrouwd. Op het eerste gezicht lijkt Jezus dit te bevestigen, als Hij zegt: 'zonder mij kun je niets doen' (Joh.15:5c). Toch is de sfeer waarin dit wordt gezegd totaal anders. De grootheid van de Vader zal zichtbaar worden wanneer wij veel vrucht dragen! (15:8) En: Wat je de Vader in mijn naam vraagt, zal hij je geven. (15:16c) Hier zie je Gods vrijgevigheid ten voeten uit. Genade is niet alleen: je krijgt *niet* wat je *wel* hebt verdiend (mercy), maar ook: je krijgt *wel* wat je *niet* hebt verdiend (grace). Het eerste leidt gemakkelijk tot een slavenmentaliteit, het tweede brengt je in de positie van een kind: je bent rein (15:3), je deelt in Gods liefde (15:9), je mag bevriend zijn met Jezus (15:14). *Zonder Hem* kun je helemaal niets.

Verbondenheid met Christus

De wijnstok was het nationale symbool van Israël, zoals de leeuw dat voor Nederland is. Wij kunnen ons dan ook prima identificeren met 'de leeuw op voetbalschoenen'. Nog veel sterker gold dat voor Gods oude volk: de wijnstok, dat zijn wij. Toch zegt Jezus nu: de wijnstok, dat ben *ik*. In plaats van zijn volk zet God nu één man: dit is hoe ik jullie had bedoeld! De reden hiervoor is duidelijk: levend onder Gods wet kwam er van die wijnstok niets terecht. Maar bij Jezus proefde je eindelijk

het goede leven. Tollenaars en zondaars ervoeren: dit is hoe ik ben bedoeld! Voortaan staat of valt ons leven daarom met de verbondenheid aan Christus. Blijven in Hem = blijven in zijn liefde (15:9). Doe je tegoed aan de meest vergaande liefde ter wereld: Hij gaf zijn leven voor jou! Sla je wortels in die liefde uit (Ef.3:17; Kol.2:7).

Vervulling van de wet

Jezus belooft niet dat ons leven dan succes heeft, wel dat het veel vrucht draagt. Een vrucht maak je niet zelf, een vrucht wordt in ons gewerkt. Het doel is ook niet dat *jij* aan de norm voldoet, maar dat *de ander* er Gods liefde in proeft (Gal.5:13vv). Kan dan alles maar, 'onder het mom van liefde'? Nee, Gods liefde leert je trouw te zijn in je huwelijk, eerlijk te zijn tegenover je medemens, geduld te hebben met de beperkingen van je ouders, etc. Het meest kenmerkend van de liefde van God is dat zij niet eist *ván*, maar geeft *áán* de ander. Niet hij of zij moet jou gelukkig maken, maar Christus.

...en nu op weg!

Jezus draagt ons op om op weg te gaan (15:16b). Ga het nu maar gewoon doen, in afhankelijkheid van Hem: elkaar liefhebben op de manier zoals Hij ons liefheeft. Al doende blijf je in zijn liefde.

Vragen / bespreekpunten

1. Wat proeven andere mensen bij jou: de wet, of de genade? (vgl. Joh.13:35!)
2. Als men een loopje neemt met de wet, moet nog duidelijker Christus worden gepreikt. Mee eens?
3. Leestip om het jaarthema toe te passen in onderling vermaan, huwelijk, gemeente-zijn: Jos Douma, 'Leven in verbondenheid..' Kampen 2006.